

סרטים

נשים וקופות

המקצוענים (אופרה, תל-אביב) ארצות הברית) בשמונה נפתחת הקופה של קולנוע אופרה בשמונה וחצי היא נסגרת. כל ה' כרטיסים אלו. אבל חלק גדול מהכרטיסים ייבט. הללו אפשר להשיג בערב, ליד ה' כניסה, במחירים מופרזים, אבל הספרים. והו סרט לכל סוגי הקהל. מלא פעולה, מתח, הרפתקאות, קבוצה של אקרוזים מקצועיים יוצאת למדבר כדי להציל בחור רח שנתספה על ידי שודדים. הבחורה היא קלאודיה קרדינה היפה, ובין המצילים שיה נמצאים שני אנשים ששגב בלבר יכול להרעיד נשים וקופות: בורט לנקסטר ולי מרוזן.

בסיפור לא חסרים פגמים הגיוניים, הי' דמויות לא תמיד פועלות כפי שצריכות היו לפעול. והעלילה עצמה מלאה חורים וטעויות, אבל הבימוי המקצועי של ריי צ'ארט ברוקס, המתח, הסטים והמידור, כופים על זה היטב.

אהבה במהירות עליקולית

בואינג בואינג (אלנו, תל-אביב) ארצות-הברית) סרט הסכני עם בדיחות ב' כמות ההוליוודית הרגילה. במקומות הי' רגילים. המצב הבסיסי עצמו הוא בדיחה: עיתונאי אמריקאי בפאריס מחליט לחיות חיים יפים, ובחור לו לשם כך שלוש דיינות, משלוש הברות הצופה שונות, מס' דר לעצמו את לוח הטיסות שלהן, ובמה עם כל אחת בזמן השתתים האחרות נצט' אות באוויר.

כל העסק מתקלקל כשכוכבים לשימוש את מטוסי הסילון, והאמריקאי המסכן צריך לספק את שלושת הנשים שלו, במהירות הרבה יותר גדולה. סרט ללא יומרות, עם הרבה בדיחות מילוליות, שנלקחו מההצגה שלפיה נעשה.

חאוזת הקולנוע

בעקבות השועה (צפון, תל-אביב) ארצות-הברית) אין ספק שיוטוריו הדיסי' קה לא ראה את ארבינקה, ובכל זאת הוא גנב מאפרים קישון את הרעיון העיקרי בסרט שלו: שוד במסווה של סרט. ובתוך סיבה מוררה, המובנת רק לו, הוא לקח משם אפילו כמה פרטים מרכזיים: שוטר המשתוקק למלא תפקיד בסרט, ההמון הי' מופנט מהמצלמות, הגנבים המארגנים את הכל במקצועיות, וכו'.

מה לא מספיקים לראות בסרט של דה' סיקה עד שמתחילים צילומי השוד הגדול. פיטר סלרס מבצע בריחה גאונית מבית הסוהר, פיטר סלרס מציל את אחותו (ש' בחיים היא אשתו) ממצלמות הקולנוע, בורה מהמטרה לתוך אמבטיה מלאת' קצף, מתחמק מהאמבטיה לתוך שויד'יונים, יוצא משם כשהוא כולו מכוסה ביונים, וכן הלאה וכן הלאה, כשבדיחה רודפת בדיחה קצב ער ומחור.

הדיסקה צוחק על הכל. על שוטריו ו' על גנבים, על כוכבים, על חיריים, ובעי' קה, בקטע הנמשך עד אין סוף, עד האויה הקולנוע של ההמונים.

גן העדן המצוי

ז'ורייטה והרוחות (נת, תל-אביב) איטליה) הקוסם ה' דול פליגי לקח סכין ניי' תרומם, חתך בו את ג'ולייטה שלו, היצא מתוכה את המתח, הלב, השממה, ופיש אותם בפני הצופה. התוצאה: סרטו התשיעי והצ'י ז'ורייטה והרוחות.

החטא הגדול כל-יה שעובר כנופה ובשמתה של אשה פשוטה, עקרת-בית, צנועה המגנה יום אחד שבעלה בוגד בה, מופיע על הבד של פליגי ללא בושח ו' ללא מעצורים, על כל פרטי הפרטים.

לז'ולייטה אין שום דבר בחיים חוץ מאשר בעלה ובתה. מן הרגע שהיא הכירה את בעלה נפסקו חייה. היא מסרה לו אותה, ועכשיו, כשהיא מגלה לפתע שהוא בוגד בה, היא נשאת לבדה, אשה מוד' קנת לא יפה, שאינה רגילה, ואינה מסוגלת להיות את חייה, בעצמה, לעצמה. היא מנסה למצוא את החיים בעולם הי' הזויה, אבל לתוך העולם הזה מתגנבים כל פתחי הילדות שלה, ובעיקר הפחד הגדול מפני החטא הגדול: המין. כל הפחדים והמעצורים שלה מתקפים אותה בכל רגע, על כל צעה, כל העולם הסובב אותה מלא דמויות מיניות, מבחי'

לות, נשים שאינן נשים, גברים שאינם גברים, וכולם מתעלפים זה עם זה, מגלים אברים מפלצתיים, חסרי צורה, ומסתכלים בה בלזול ובבוז.

וכניו בכל הסרטים של פליגי, כך גם בסרט הזה, כשהמצב נעשה קשה מנשוא, כשבעלה יוצא לטיול עם אחותו, והיא נשארת לבדה, בדיחה הגדולה, עם מכשיר טלוויזיה ותריכים מוגפים, רק אז, כשנדמה ששום דבר כבר לא יכול להיות גרוע יותר, היא פתאום מגלה את הדבר הי' אמיתי המצוי מאחורי הכל, את החיים. היא יוצאת מן הבית, ולעיני הצופה נגלית ב' פעם הראשונה הסביבה בה היא חיה: גן גדול, הנראה יותר הרומני יותר הווי

"ז'ורייטה והרוחות", נשים שאינן נשים

מההוויה המסעירות ביותר שלה. המסך יורד.

שפע הצבעים ועושר הצילומים שבסרט הוא לא סתם חג לעיניים. הוא נשף גדול בשבילים, תהלוכת המראות והדמויות המסי' תוכנות בתוך הסט, הוא דבר ענקי שי' העין עוד לא ראתה כמותו. השפע הזה הוא גדול מכדי להיות אמיתי, וזהו הי' סיבה שהוא לא נוגע עד ללב, נשאר אי' שם בין האישון לרישתית.

ישראל

גוף בריא מאד

בין האנשים היוצאים מן הסרט ארבינקה מתנהל ערב ערב וכוח רציני על ארבינקה, על קישון ועל המטרה. אבל איך הי' משטרה הרשעה לו לעשות סרט כזה? מעלה כל פעם הראשון את השאלה, וכולם מתחילים להיכנס: איך השוטרים רבים מי יעשה ראשון ואפורט למכונית? איך הי' שוטר מת לקבל תפקיד בסרט? איך השוט' רים בעצמם פורצים את הקופה? ואיך? ואיך?

אחד מעלה תמיד את ההשערה שמה הי' משטרה יכולה היתה לעשות? לא היתה לה ברירה. וכולם צוחקים עליו, ומישוהו תמיד אומר שלמשטרה בכלל לא איכפת מה מסרישים עליה, העיקר שאייתו את שמה נכון.

ברכתני, אישורי או איחולי. הי' אמת האמיתית היא שיש בארבינקה פסוק אחד שגא נכתב בידי קישון, אלא בידי המשטרה עצמה, ובפסוק הזה אומר הי' שוטר: "אנחנו רק כבצעים את החוק, אנח' נו לא כותבים אותו" פסוק די ספרותי, לא?

את האמת העזו יותר אמיתית אפשר לשמוע מפיו של דובר המשטרה עצמו, יעקב נש: "אפריים קישון", אומר נש, "וחיים טופול, לא צריכים את ברכתני, או את אישורי, או את איחולי, כדי לעשות את. הם יכולים להלביש את מי שהם רוצים במדי שיטר ולעשות את הסרט. אני הקל' תי עליהם את ההוצאות משום שאני מר'

גיש שזוהי חובתי לתעשיית הסרטים הי' ישראלית. "ובכלל, כל הסרט הוא על רקע גיחוך, או סאטירה, ורק גוף בריא, בריא מאד, יכול להישות לעצמו להתלוצץ ולעשות סאטירה על עצמו."

ישראלים בחו"ל

עשה לפני הניסיה

בפאריס יש אלפי במאים, שחקנים, טכנאים ושאר אנשי קולנוע המהלכים מהוסרי עבודה. הקולנוע צר מלהכיל את כולם. אבל כל מהוסרי העבודה מאוגדים באיגודים מקצועיים, והם לפחות שומרים היטב שזר לא יקבל את העבודה שהם אינם מקבלים.

אם יהיה משהו. לכן, למרות שבני כהן התל-אביבי (27) עבד בהצלחה רבה כעורב-במאי למספר במאים חשובים, כמו אלכס (רק לא בטבת) זרופה, הוא לא הצליח להשיג בפאריס עבודה.

שנה שלמה הוא הסתייב שם, שוחח עם במאים, עם מפיקים, עם משקיעים, ובכל פעם שמישהו ניסה להעסיק אותו, התערבו בדבר האיגודים המקצועיים, הכניסו במקומו עורב-במאי צרפתי.

ואז, יום אחד, הוא קיבל הצעת עבודה קוסמת מאוד מאדם ששמע את שמו. הצעת העבודה הגיעה מגרמניה, ובני בליט ברי' רה, החל לארוז את מוודותיו. הוא קנה כרטיס, נפרד מידידים, וביום האחרון שי' לפני הניסיה, כך סתם, מתוך יאוש, הוא צילם לבמאי החשוב ביותר בצרפת, לז'אק לוק (אשה היא אשה) גודאר, סיפר לו על עצמו, ושאל אותו אם יש לו עבודה.

גודאר אמר לו שהוא לא יודע, שיבוא לראות אותו. בני הלך לראות אותו. גודאר הסתכל עליו, שאל אותו מספר שאלות, ואמר לו שוב, שהוא לא יודע. אם יהיה משהו, הוא יודיע לו.

למחרת, כשעה לפני שיצא לרכבת, הגיע אל בני כהן טלפון ממוכירתו של גודאר. הוא התקבל לעבודה בתור עורב-במאי. על אפס ועל חמתם של כל האיגודים המקצועיים. בגרמניה עדיין מחכים לו.

תדריך

כרטיב שצריך לראות

גבר ואשה (בן-יהודה, תל-אביב) אינני רה, פייט, מוסיקה, משחק, צילומים נפלי' אים בסרטו של קלוד ללוז על אהבה בין גבר לאשה.

מוריאד (פרזי תל-אביב) שני אנשים שבמיו צעירותם לא הצליחו לאהוב כראוי איש את רעותו, מנסים לחזור יחד לעבר, כדי להפיש בו את מה שאינם מסוגלים למצוא בהווה. אבל הם רחוקים בהווה איש מרעותו כמו שהיו רחוקים בעבר, תלושים מהחיים, נאחזים בחפצים, בתנועות, במילים. ולפני סרטי' נפלאה, אלן רנה קר, מדוייק, ומחושב.

ז'ורייטה והרוחות (נת, תל-אביב) ראה סרטים.

הפנטזי (סמדר, ירושלים) הבמאי ריי צ'ארד לסטר משתולל, ושם לצחוק את החברה המתנגרת והצעירה. צבעי שחר נבן מהרובים, הימיר מבריק.

העיר בהפשת ריצח (תל-אביב, ירד' שלים) עיר שלמה חישפת את עצמה ואת חולשותיה בחיפושים אחר פושע מין הי' ריצח ילדות קטנות. זהו ההתקן המקורי של M, סרטו המצויין של פריץ לאנג.

סרטים שרצוי לראות

שדושה ימים יוקד (אורלי, חיפה) שלושה ימים של זכרונות מאהבה ראשונה בסרט ישראלי ברמה בלתי ישראלית.

המשימה בדרין (אורנון, תל-אביב) סרט ריגול בלתי רגיל. **דוקטור ז'יוואגו** (פאר, תל-אביב) תמר, חיפה) המתפיכה הרוסית הגדולה ומשורר רגיש המנסה לעבור אותה. סרט ענקים עם הרבה רגש.

קרן אחת של אושר (אמפית'אטרון, חיפה) אהבה תמימה בין גבר שחור לי' גערה לבנה, עיוורת, נוגע ללב.

סרטים שאפשר לראות

הכל בגרד אשה (ארמון דוד, תל-אביב) קתרין דגב משגעת שני צבאות גדוד לים בכוחות לילה לבנה, ושיער בלוני פרוע, הופכת את מלחמת-העולם השניה למאורע משפחתי. חביב.

אסיפות כינון

אחרי כינון החטיבות האזוריות בחי' פה ורג"ב, ייערכו בחודש זה אסיפות כינון של חטיבות תל-אביב וירושלים. הידועות על מועדי האסיפות, וסדר-היום, ישלחו בהזמנות אישיות לחברי התנועה בשתי הערים.

פרלמנט הסטודנטים של אוניברסיטת תל-אביב

מארח את **אורי אבנרי**

ביום רביעי, 15 במרס, בשעה 9 בערב. האסיפה תתקיים בניין מדעי הרוח, אולם מספר 140.

רחובות

הקורס ללמוד ערבית יפתח בקרוב ברחובות, ע"י התא המקומי של התנועה. פרטים והרשמה: ת.ד. 86, רחובות, או מזכירות התנועה ת.ד. 136 ת"א, טל. 30134.

בבת ים

ביום שלישי 7 במרס, בשעה 8.30 בערב, בקפה קליפסו, ליד קולנוע בת-ים. תתקיים הקרנה של הסרטון:

אני אחמד

ותקיים דיון בהשתתפות: **דוד ארנבנד** ו**אחמד מסארוונה**

ברמת-גן

ביום רביעי, 8 במרס, בשעה 8.30 בערב, בקפה הטמאות, בגן המלך דוד (מאחורי קולנוע אודוט) תתקיים פגישת חברים בהשתתפות:

משה אדיתו

לדיון על:

תוספת היוקר

בחיפה

ביום חמישי, 9 במרס, בשעה 8 בערב, בקפה פת, שדרות מנריה 50, ותקיים דיון על הנושא:

כוח חדש והציונות

דמי השתתפות בהוצאות: 1 ל"י. נא לדייק!

המעוניינים להזמין מרצים מי טעם התנועה, להרצאות בחי' ייבית, מפגשים, שעות הינוך בבתי-הספר וכו', יתקשרו לי'

אברי, מזכירות התנועה, ויצינו את מקום ההרצאה, מועדה, נושאה ומספר משוער של המשתתפים.

